

Η συγκινητική ομιλία Κισάμου για τον Οικουμενικό Πατριάρχη

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου](#)

Η Ιερά Επαρχιακή Σύνοδος της Εκκλησίας Κρήτης, θέλοντας να τιμήσει με τον δικό Της τρόπο την επέτειο αυτή, της συμπληρώσεως 30 ετών από την άνοδο του Πατριάρχου Βαρθολομαίου στο εύθραυστο πηδάλιο της Οικουμενικής ευθύνης των Ορθοδόξων, πραγματοποίησε και πραγματοποιεί σειρά πνευματικών εκδηλώσεων με κορυφαία την λατρευτική σύναξη της Κυριακής εις τον ιστορικό και μεγαλοπρεπή Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του αγ. Μεγαλομάρτυρος Μηνά, στην έδρα της Ιεράς επαρχιακής Συνόδου της Εκκλησίας Κρήτης, στο Ηράκλειο.

Είναι γνωστό ότι η Εκκλησία Κρήτης, πιστή και αφοσιωμένη θυγατέρα εις τόν Χάρτη των Επαρχιών του Οικουμενικού Θρόνου, τυγχάνει ημιαυτόνομη Εκκλησία και έχει την κανονική εξάρτηση και πνευματική αναφορά Της στό Ιερώτατο Κέντρο της Ορθοδοξίας.

Κατά την Συνοδική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό του Αγίου Μηνά , ο Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου κ Αμφιλόχιος μίλησε για τον Οικουμενικό Πατριάρχη με αφορμή την συμπλήρωση των 30 χρόνων Πατριαρχίας. Ο σεβασμιώτατος μάλιστα αναφέρθηκε και στις πρώτες στιγμές που ο Παναγιώτατος έφτασε στην Κρήτη ως Οικουμενικός Πατριάρχης το 1992, ενώ θύμησε και την μαντινάδα που είχε πει τότε ο Οικουμενικός Πατριάρχης όταν τον υποδέχθηκε ο λαός της Κρήτης ενώ ο ίδιος έκλεισε την ομιλία του με μια μαντινάδα αφιερωμένη στον Παναγιώτατο:

**Πνευματικέ μας Αρχηγέ στόν Άγιο το Θρόνο
άπό τήν Κρήτη εύχόμαστε νά μήν σέ φθείρει ό χρόνος**

Διαβάστε την ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη κ Αμφιλοχίου :

“Μη φοβηθῆτε ότι ποτέ θ’ αφήσω τήν καρδιά μου
νά παύση να κτυπά για σᾶς ἄν εἴσθε καί μακριά μου».

«Μέ τό καταστάλαγμα τῆς σοφίας τῶν γερόντων τῆς Κρήτης, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν
τά μεγάλα τῆς ζωῆς, τήν χαρά καί την λύπη, νά τά μεταμορφώνουν σέ μαντινάδα
καί ριζίτικο, δημιουργώντας ἕνα ἀπαραμίλλο πολιτισμό πού χάνεται στά βάθη τῶν
αἰώνων· μέ αὐτή λοιπόν τήν σοφή μαντινάδα πού καταγράφηκε στήν ἱστορία,
χαιρέτισε καί εὐλόγησε ὁ Προκαθήμενος τῶν Ὁρθοδόξων, ἡ Σεπτῆ τοῦ Γένους
Κορυφή, ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός μας Πατριάρχης κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ, τόν
ιερό Κλῆρο, τούς ἄρχοντες καί τόν περήφανο λαό τῆς Κρήτης, κατά τήν πρώτη
ἐπίσκεψή Του εἰς τήν Μεγαλόνησο, τόν Νοέμβριο τοῦ 1992, ἐδῶ στό Μεγάλο
Κάστρο καί τόν φημισμένο Χάνδακα. Τόν προϋπάντησαν οἱ τά πρῶτα φέροντες: ἐκ
μέρους τῆς Ἐκκλησίας ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ.Τιμόθεος καί ἐκ μέρους τῆς
Πολιτείας ὁ ἐξοχώτατος Πρωθυπουργός τῆς Ἑλλάδος κ.Κωνσταντῖνος
Μητσοτάκης, «γόνος τῆς Λεβεντογέννας Νήσου», ὅπως τόν ὀνόμασε ὁ
Παναγιώτατος.

Σεβασμιώτατοι καί τιμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, συλλειτουργοί καί συνευχόμενοι,
Θεοφιλέστατε,

Εὐλαβέστατοι κληρικοί, Ὁσιώτατοι μοναχοί καί μοναχές

Ἐξοχώτατε κ. Ὑπουργέ, Ἐντιμολογιώτατοι, καί ἐντιμότατοι ἄρχοντες, ἐνδοξότατοι
ἐκπρόσωποι τῆς Στρατιωτικῆς ἡγεσίας καί τῆς Ἀστυνομίας, ἄρχοντες ὀφφικίαλοι
ταῆς Α.τ.Χ.Μ.Ε.

Ἐλλογιμώτατοι ἐκπρόσωποι τῆς λογιόσυνης καί τῶν Γραμμάτων, ἀγαπημένοι μου
ἀδελφοί καί ἀδελφές, 30 χρόνια ἔχουν παρέλθει ἀπό τήν εὐλογημένη ἐκείνη ἡμέρα
τῆς Πεντηκοστῆς διά την Μητέρα Ἐκκλησία, σύμπασα τήν Ὁρθοδοξία καί τήν
οἰκουμένη ὀλάκερη· 30 χρόνια ἀπό τήν πανηγυρική ἐκλογή τοῦ ἀπό Φιλαδεφλείας
καί εἶτα Χαλκηδόνος, Βαρθολομαίου Ἀρχοντώνη, Βαρθολομαίου τοῦ Α΄ τοῦ
Ἰμβρίου, ὡς τοῦ 270ου Ἐπισκόπου τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων, ὡς τοῦ Πατριάρχου
τοῦ Γένους καί τῶν καρδιῶν μας, καθῶς ὁ Πατριάρχης τῆς Πόλεως αὐτῆς, εἶναι ἡ
ψυχή τῆς Ῥωμοσύνης.

Μέ βαθιὰ εὐγνωμοσύνη εἰς το Σεπτό Πρόσωπο Του, ἰδιαίτερη χαρά καί συγκίνηση
καί, κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῆς Ἱ.Ε.Σ.Ε.Κ., τελοῦμε σήμερα, μετά τῶν
ἐκλεκτῶν Ἀδελφῶν συνεπισκόπων, συλλειτουργῶν καί συνευχομένων, Συνοδική
Θεία Λειτουργία, ἀφιερωμένη ὡς ἡμέρα προσευχῆς καί δοξολογίας πρὸς τόν
πανάγαθο Θεό, καθῶς μᾶς ἀξιώνει τό ἔτος αὐτό να ἐορτάζωμε τήν συμπλήρωση
τριάντα ἐτῶν ἐκλεοῦς, καλλικάρπου, φωτεινῆς καί πολυδένδρου Πατριαρχίας, τοῦ

Προκαθημένου τῶν ἀνά τήν οἰκουμένη Ὁρθοδόξων. Δοξολογία ἀναπέμπουμε εἰς τόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό διότι ἡ Πατριαρχία Του ἀποτελεῖ τή μακροβιώτερη παρουσία τοῦ ἰδίου Προκαθημένου στήν ἱστορική Καθέδρα τῆς Πρωτόθρονος καί Πρωτεύουσας Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, διαγράφοντας λαμπρή πορεία. Ἡ Ἱερά Ἐπαρχιακή Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, θέλοντας νά τιμήσει μέ τόν δικό Της τρόπο τήν ἐπέτειο αὐτή, τῆς συμπληρώσεως 30 ἐτῶν ἀπό τήν ἄνοδο τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου στό εὐθραυστο πηδάλιο τῆς Οἰκουμενικῆς εὐθύνης τῶν Ὁρθοδόξων, πραγματοποίησε καί πραγματοποιεῖ σειρά πνευματικῶν ἐκδλώσεων μέ κορυφαία τή σημερινή λατρευτική σύναξη εἰς τόν ἱστορικό καί μεγαλοπρεπή Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό τοῦ ἁγ. Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ, στήν ἔδρα τῆς Ἱεραῆς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, τό Ἡράκλειο. «Εἶναι γνωστό ὅτι ἡ Ἐκκλησία Κρήτης, πιστή καί ἀφοσιωμένη θυγατέρα εἰς τόν Χάρτη τῶν Ἐπαρχιῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, τυγχάνει ἡμιαυτόνομη Ἐκκλησία καί ἔχει τήν κανονική ἐξάρτηση καί πνευματική ἀναφορά Της στό Ἱερώτατο Κέντρο τῆς Ὁρθοδοξίας. Τό γεγονός αὐτό ἀποτελεῖ εὐφρόσυνη, καύχηση καί ξεχωριστή τιμή στήν Ἐκκλησία τῆς Μεγαλονήσου, ἡ ὁποία παρά τίς δύσκολες ἱστορικές συγκυρίες τίς ὁποῖες ἐβίωσε ἀνά τούς αἰῶνες, ἐξ αἰτίας ἰδίως τῶν πολλαπλῶν καί συνεχῶν κατακτήσεων της ἀπό ξένους εἰσβολεῖς, οὐδέποτε ἀπεσκίρτησε ἀπό τήν Μητέρα, Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία, ἀλλά καί οὐδέποτε ἀπέβαλε τίς ξεχωριστές εὐεργεσίες μέ τίς ὁποῖες Ἐκεῖνη τήν ἐπροίκισε, ἀπό ἀγαθή φιλοτιμία Της» .

Ἀποτελεῖ τιμή γιά τούς Κρήτες, τό γεγονός ὅτι ὅταν, κατά τίς τελευταῖες δεκαετίες τοῦ 19ου αἰῶνος, ὕστερα ἀπό μακροχρόνιους ἀγῶνες ἀπέκτησε τήν ἐλευθερία της ἀπό τόν ξενικό ζυγό μέ τήν δημιουργία τῆς Κρητικῆς Πολιτείας, καί ἀργότερα (1913) ἐπῆλθε ἡ πολυπόθητη πολιτική Ἑνωσις μέ τήν μητέρα Πατρίδα, ἡ θρησκευτική καί ἐκκλησιαστική συνείδηση τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ παρέμεινε σθεναρά συνδεδεμένη μετά τή φίλτατη Μητέρα, τό Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως καί τόν Πατριάρχη τοῦ Γένους. «Κατά τά τελευταῖα μάλιστα ἔτη οἱ σχέσεις μεταξύ Κρήτης καί Κωνσταντινουπόλεως ἔχουν ἀναπτυχθεῖ ἀκόμη περισσότερο, καί οἱ δεσμοί ἔχουν σφυρηλατηθεῖ ἀκόμη πιό δυνατά, ὥστε νά λέγεται ἀπό τά χεῖλη τοῦ καταξιωμένου διεθνῶς Προκαθημένου τοῦ μαρτυρικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κ.κ.Βαρθολομαίου, ὅτι ἡ Κρήτη: 'εἶναι ἕνα πολύτιμο διαμάντι στήν κορώνη τῆς Μητρῆς Ἐκκλησίας, ἡ ναυαρχίδα τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου μέσα στή Μεσόγειο' , γι' αὐτό καί 'οἱ δεσμοί μεταξύ τῆς Κρήτης καί τοῦ Φαναρίου εἶναι ἱεροί, εἶναι ὑπεραιωνόβιοι καί ἀκατάλυτοι' .

Ὁ Προκαθημένος τῶν Ὁρθοδόξων, προσωπικότητα προικισμένη, πολυτάλαντη, με σπάνια χαρίσματα, με εφόδια τά «γεγυμνασμένα αισθητήρια», τήν ἄριστη θεολογική κατάρτιση, τήν εὐρημάθεια καί τήν πολυμάθεια, γνωρίζει νά πρωτοπορεῖ, νά καινοτομεῖ, νά διακρίνει τό οὐσιῶδες ἀπό τό ἐπουσιῶδες, ἀκολουθῶντας ἀπαρεγκλίτως τήν σοφία τῶν Πατέρων. Εἰς τό θεόσοφο Πρόσωπο τοῦ παγκοσμῆς καταξιωμένου Οἰακοστρόφου τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης

Ἐκκλησίας ἢ σύμπασα Ὁρθοδοξία ἀναγνωρίζει τον πατέρα τῶν Ὁρθοδόξων, τόν πιστό θεράποντα τοῦ Κυρίου, τόν στύλο καί ἐδραίωμα τῆς Ἐκκλησίας, τόν ἐφάμιλλο τῶν μεγίστων προκατόχων τοῦ Θρόνου Του, τον Ποιμένα ὁ Ὅποιος ἐργάζεται μέ τόν «νοῦν» τῶν Πατέρων καί τήν ἀγωνία μεταγγίσεως τῆς σκέψεών των στον σύγχρονο ἄνθρωπο. Πανθομολογούμενο ὑπό πάντων τό γεγονός ὅτι οἱ ἀντοχές Του εἶναι θεόσδοτες· τά ὀράματά του μεγαλόπνοα· ἡ μνήμη Του παροιμιώδης· τά ἔργα Του γεμάτα ἀπό ζωῆ· ὁ ζῆλος Του ἀκάματος· ἡ ἀγάπη Του ἀπλώνεται καί ἀγκαλιάζει κάθε ἄνθρωπο· ἡ εὐαισθησία του γιά τό περιβάλλον καί τά δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ πρωτοπόρος· ἡ εὐστροφή ἀνταπόκρισή Του μέ ἐπιτυχία σέ κάθε κάλεσμα τῶν καιρῶν, ἡ στιβαρά παρουσία Του καί ὁ πυρίπνοος λόγος Του σέ ἐπίσημα διεθνή Φόρα Κοινοβουλίων καί Ὄργανισμῶν, ἀλλά καί ἡ πρόδηλη χαρά καί ὁ συγκαταβατικός λόγος Του κατά τήν συναναστροφή Του μέ τούς ἀπλούς ἀνθρώπους, ἡ συμπάθεια καί ἡ ἀλληλεγγύη Του στή θλίψη τῶν πονεμένων καί τῶν ἐμπερίστατων ἀδελφῶν, ὁ ἀγῶνας Του γιά τήν προάσπιση τῶν δικαίων καί προνομίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, πού ἔχουν παγιωθεῖ μέ ἀποφάσεις Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἀλλά καί Αὐτοκρατορικῶν χρυσοβούλων, ὥστε νά μείνουν ἀπαρασάλευτα, σέ συνδυασμό μέ τήν ἀνύστακτη μέριμνά Του γιά τήν εὐστάθεια καί τήν ἐνότητα τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Αὐτά καί ἀκόμη περισσότερα, ἔχουν καταξιώσει τόν Πατριάρχη τοῦ Γένους ὡς ἄνθρωπο μοναδικό καί μᾶλλον ἀνεπανάληπτο, ὁ Ὅποιος λαμπρύνει καί προβάλλει τόν θεόσδοτο θεσμό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τό ἔπακρον. «Ὁ δοξασμένος, πιστός καί πατροπαράδοτος Κρητικός λαός μπορεί νά μαρτυρήσει τήν ἀλήθεια τῶν προαναφερθέντων, καθώς πολλές φορές ἔχει γευθεῖ τήν κοινωνία μετά τοῦ θεοπροβλήτου καί ἐξόχως χαρισματικοῦ προσώπου τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ὁρθοδοξίας, μέσα ἀπό τίς πολυπληθεῖς ἐπισκέψεις Του σέ ὅλες τίς Ἐκκλησιαστικές Ἐπαρχίες τῆς Νήσου, μέ ἀφορμή σπουδαῖα γεγονότα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τοῦ τόπου μας, ἐπισκέψεις πού ἔδωσαν σέ ὅλους μας τήν εὐκαιρία νά ἀποτιμήσουμε τόν ὄντως ἀνεκτίμητο θησαυρό, πού ὁ Θεός περιφρουρεῖ καί διαφυλάττει, γιά νά λάμπει ὡς ἄλλος ἥλιος καί νά πηδαλιουχεῖ τή δεσποτεία Του» , ὡς σημειώνεται σέ πρόσφατη Συνοδική Ἐγκύκλιο τῆς Ἐκκλησία Κρήτης.

Ἀποτιμώντας τίς ἐπισκέψεις Του αὐτές στή Μεγαλόνησο γίνεται εὐκόλα ἀντιληπτή ἡ σημασία πού δίδει ὁ ἴδιος στήν ἀξία τοῦ προσώπου, θείου καί ἀνθρωπίνου. Καί αὐτό, ταπεινά φρονοῦμε, ἀποτελεῖ τόν κυριώτερο ἄξονα ὄχι μόνον τῆς θεολογικῆς σκέψεώς Του, ἀλλά καί τῆς ἐν Χριστῷ πορείας τῆς ὅλης Πατριαρχίας Του. Ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καί ἡ καταξίωσή του ὡς θεοῦ κατά χάριν, ὡς ἀγίου. Μίας Πατριαρχικῆς πορείας «μαρτυρίου συνειδήσεως» καί μαρτυρίας στόν ἄνθρωπο καί τόν κόσμο, τῆς σταυροαναστάσιμης παρουσίας τοῦ Κυρίου . Μέ κάθε εὐκαιρία ὁ Πατριάρχης μας ἐκφράζεται ἀνάλογα, ἐκδηλώνοντας τά συναισθήματά Του καί ὑπογραμμίζοντας τή χαρά καί τό οὐσιαστικό περιεχόμενο τῆς πρόσωπο πρὸς πρόσωπο κοινωνίας: «Ἐρχόμεθα ἐπιθυμοῦντες νά σᾶς ἴδωμεν πρόσωπον πρὸς

πρόσωπον καί νά σᾶς μεταφέρωμεν τήν εὐλογίαν τῆς Μητρός σας Μεγάλης Ἐκκλησίας» . «[...] Ἀλλά τό Συνέδριον εἰς τήν Ὁρθόδοξον Ἀκαδημίαν εἶναι μόνον ἡ ἀφορμή διά νά ἔλθωμεν πλησίον σας. Ἡ αἰτία εἶσθε ἐσεῖς οἱ ἴδιοι! Τά παιδιά μας! Ἡ Κρήτη ἡ ἴδια! Αὐτά μᾶς ἔφεραν πλησίον σας. Καί φέρομεν καί ἀπονέμομεν εἰς ὅλους ὅλην τήν ἀγάπην καί τήν στοργήν καί τήν εὐλογίαν τοῦ πολυπάθου Φαναρίου, τοῦ εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης διακονοῦντος τόν Χριστόν καί τό Εὐαγγέλιον πανσέπτου Ἀποστολικοῦ καί Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Θρόνου. [...]» , κατά τούς λόγους τοῦ ἴδιου. Θέλοντας νά ὑπενθυμίσει σέ ὅλους καί νά ἐνισχύσει τήν ἀλήθεια αὐτή τῆς καταξίωσης τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου διά τῆς μετοχῆς του στόν τριαδικό τρόπο ζωῆς, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, Πατήρ ἡμῶν καί Δεσπότης, ἐφήρμοσε ἀπό τίς πρῶτες ἤδη ἡμέρες πού ἀνέλαβε τά καθήκοντά Του, τόν Συνοδικό θεσμό, καί μέ τήν εἰδική ἔννοια τοῦ ὄρου, προκειμένου τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο νά ἔρθει ἀρωγός εἰς τά προβλήματα τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου· νά ἀνταποκριθεῖ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τήν μείζονα ἀποστολή του· νά ἐπιτύχει τούς στόχους του καί νά φανερώσει τό μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας εἰς τήν σύγχρονη, ραγδαῖα μεταβαλλόμενη πραγματικότητα· πιστεύοντας ἀκράδαντα ὁ ἴδιος ὅτι τό Συνοδικό πολίτευμα εἶναι ἡ ζωή καί ἡ φύση τῆς Ἐκκλησίας. «Γνωρίζετε, σεβάσμιοι ἀδελφοί, ὅτι ὁ Κωνσταντινουπόλεως δέν ἔχει ἄλλας ἐπιδιώξεις καί ὑστεροβουλίας εἰ μή νά διακονήσῃ, ὡς ἐκ τῆς θέσεως καί τῆς εὐθύνης του, τῆς ἀπό τῆς κανονικῆς τάξεως καί τῆς διά τῶν αἰώνων καθαγιασθείσης πράξεως τῆς Ἐκκλησίας καθοριζομένης, νά διακονήσῃ, λέγομεν, τήν πανορθόξον ἐνότητα καί νά συντονίσῃ τήν συνεργασίαν μεταξύ τῶν κατά τόπους ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν καί αὐτῶν μέ τόν ὑπόλοιπον χριστιανικόν κόσμον» , ὡς σημειώνει κατά τήν προσφώνισή Του, εἰς τήν σύναξιν τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, τόν Ἰούνιον τοῦ 2016 εἰς τήν Ὁρθόδοξο Ἀκαδημία Κρήτης. Ὁ πολιός Μητροπολίτης, μάλιστα Γέρων Περγάμου Ἰωάννης Ζηζιούλας κάνει λόγο περί «ἀρχέγονης συνοδικότητος» , ἡ ὁποία ὑπῆρξε καθοριστική γιά τήν διαμόρφωσιν τοῦ συνοδικοῦ θεσμοῦ.

Κορυφαῖο γεγονός τῆς Συνοδικῆς ἔκφρασης τῆς Ἐκκλησίας ὑπῆρξε ἡ σύγκλησις τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας πού πραγματοποιήθηκε στήν Ὁρθόδοξο Ἀκαδημία Κρήτης, στό Κολυμπάρι Κισάμου, ἀπό 20 ἕως 25 Ἰουνίου 2016 καί ἀποτελεῖ ἀναμφίβολα καρπὸ ἀνύστακτης προσευχῆς καί μέριμνας, διηνεκοῦς φροντίδας καί ἄμετρων κόπων πολλῶν σεπτῶν Προκαθημένων εἰς τόν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἰδιαίτερος δέ τοῦ νῦν Πρωθιεράρχου Της, ὁ Ὅποιος κλείζει φωτόμορφα τήν ἱστορικὴ Καθέδρα τοῦ Φαναρίου. Κατόπιν ἐμπόνων προσπαθειῶν πολλῶν ἐτῶν, καί ὡς ἄριστος ἐκφραστής τοῦ Οἰκουμενικοῦ καί Συνοδικοῦ πνεύματος τῆς Κωνσταντινουπολίτιδος Ἐκκλησίας, ὁ Πατριάρχης τῶν Συνόδων, τῆς ἐνότητος καί τῆς καταλλαγῆς τῆς Οἰκουμενικῆς Ὁρθοδοξίας, προετοίμασε, μετὰ μεθοδικότητος καί ἀποτελεσματικότητος, καί, ἐν τέλει, συγκάλεσε τήν Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδο τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, τόν Ἰούνιον τοῦ

2016 στις εγκαταστάσεις της Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, πνευματικό καθίδρυμα παγκοσμίου ἐμβελείας τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως Κισάμου & Σελίνου, τό ὁποῖο τελεῖ ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, φέρων τήν πνευματική αὐτοῦ ἀναφορά στόν Πάνσεπτο Οἰκουμενικό Θρόνο. Μέ τήν ἐμπειρία τῆς Συνοδικότητας ἀνανεώνονται καί ἐνισχύονται οἱ σχέσεις μεταξύ τῶν κατά τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, στηρίζεται καί προάγεται ἡ ἐνότητα μέσα στούς κόλπους τῆς Ὁρθόδοξης κοινότητας, μαρτυρεῖται δέ καί ἐκφράζεται ἡ ὁμοφωνία αὐτή στό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σήμερα, ἀποτελώντας τήν ἀσφαλίστικη δικλειῖδα γιά νά ἐπανεύρει ὁ διηρημένος ἄνθρωπος καί τό ἐσπιλωμένο ἀνθρώπινο πρόσωπο καί πάλι τόν δρόμο τῆς ἐν Χριστῷ κοινωνίας.

Ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, ὡς διαπρύσιος κήρυκας τῆς αὐτοσυνειδησίας τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν Παύλου, μέσα ἀπό τούς λόγους τοῦ δευτέρου: «οἱ πολλοί ἐν σῶμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δέ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη» , ὄχι μόνον περιοδεύει σέ ὀλόκληρη τήν Ὁρθόδοξη Οἰκουμένη, ἀλλά καί συγκαλεῖ κατά καιρούς Συνάξεις τῶν Ὁρθοδόξων Προκαθημένων, ἀνά τριετία δε, Συνάξεις ὅλων τῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Θρόνου, στό Φανάρι. Ἦδη ἀπό τό ἔτος 2004, μέ Πατριαρχική πρωτοβουλία, διευρύνθηκε ἡ σύνθεση τῆς Ἁγίας καί Ἱεῤῥᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μέ τή συμμετοχή σ' αὐτήν, κατά τά πρεσβεῖα χειροτονίας τους, ὅλων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἱεραρχῶν τοῦ Θρόνου. Διά τοῦ μέτρου αὐτοῦ καί οἱ Κρήτες Ἱεράρχες μετέχουν εἰς τήν Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδο τοῦ Πατριαρχείου, ἐφ' ὅσον κατά τήν ἐπίσκεψή Του ὁ Παναγιώτατος εἰς Κρήτη, τό Νοέμβριο τοῦ ἔτους 1992, εὐρισκόμενος ἐδῶ στό Ἡράκλειο, προήδρευσε στή Συνεδρία τῆς Ἱεῤῥᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, κατά τήν 10η Νοεμβρίου, ὅποτε καί ἀγαθυνόμενος ἀνήγγειλε τήν ἀνύψωση τῶν μέχρι τότε «τιμῆς ἕνεκεν» Μητροπολιτῶν Κρήτης σέ «ἐν ἐνεργείᾳ» Μητροπολίτες.

Τή συνείδηση ὅτι αὐτό πού ὀνομάζομε ὀρθόδοξη πνευματικότητα, δέν εἶναι κάτι τό ἀφηρημένο καί ὀμιχλῶδες ἢ τό ἀνέφικτο, ἀλλά ἡ καλή ἀλλοίωση τῆς ὑπάρξεως ἀπό τήν 'βιαίαν πνοήν' τοῦ Παρακλήτου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡ ὁποία εἶναι θεμελιωμένη στόν Ἔνα Κύριο, στή Μία Πίστη καί στό Ἔνα Βάπτισμα. (Ἐφεσ. 4,5) καί ὅτι Ἅγιος εἶναι ὁ κατ' ἐξοχήν ἄνθρωπος, τό πρότυπο τοῦ ἀνθρωπίνου βίου στόν κόσμον πού ζοῦμε, αὐτή τήν συνείδηση ἐκφράζει περίτρανα καί ὁ φιλάγιος Πατριάρχης τοῦ Γένους, ὅταν ἐπικυρώνει διά Συνοδικῶν Πράξεων τήν «ἀδιάκοπον ζῶσαν μαρτυρίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως» τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ, καί περιβάλλει μέ Συνοδική εὐθύνη καί Πατριαρχικό κύρος τήν ἐπιθυμία Του γιά ἐόρτια τιμή καί λατρευτική δοξολογία πολλῶν νέων Ἀγίων. Μέσα σέ αὐτό τό πνεῦμα ἡ Ἐκκλησία τῆς Κρήτης, μέ τήν Πατριαρχική καί Συνοδική Πράξη τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς 21ης Σεπτεμβρίου 2000, ἀπέκτησε πολλούς νέους Ἁγίους. «Κατατάχτηκαν στό Ἀγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης πού μαρτύρησαν γά τήν Ὁρθόδοξη πίστη τους τά χρόνια 1821-1822 καί μαζί μ' αὐτούς Ἱερεῖς, Μοναχοί, Μοναχές, πρόκριτοι καί λαός. Ἔτσι ἡ Ἐκκλησία τῆς

Κρήτης έχει πολλούς Νεομάρτυρες. Ἐχει τό προνόμιο μιά όλόκληρη Σύνοδος νά σφαγιάζεται καί νά μαρτυρεῖ ὅτι 'ἡμῖν ἐχαρίσθη οὐ μόνον τό εἰς Χριστόν πιστεῦειν, ἀλλά καί τό ὑπέρ αὐτοῦ πάσχειν'. (Φιλιπ. 1,29)». Μέ ὁμοιο τρόπο συναριθμήθηκε στίς Δέλτους τοῦ ἐπισήμου Ἀγιολογίου τῆς Ἐκκλησίας μας ὁ μοναχός Νικηφόρος ὁ ἐπωνομαζόμενος Λεπρός, ἀπό τό Σηρικάρι Κισάμου, μέ τήν μέ Ἀριθ.Πρωτ. 1046/1-12-2012 Πατριαρχική καί Συνοδική Πράξη. Ἡ θεοτίμητος Κορυφή τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι γνωστό ὅτι προέβη στήν Ἀγιοκατάταξη πλειάδος ἄλλων συγχρόνων Ἀγίων, πολλῶν προερχομένων ἀπό τό Ἀγιώνυμο Ὅρος, δίδοντας ἐλπίδα καί στήριγμα στό σύγχρονο ἄνθρωπο καί διαμηνύοντας ὅτι τίποτα δέν ἀδυνατεῖ στόν πιστό, πού ἐπιποθεῖ τήν κοινωνία του μέ τόν Θεό, καθώς «Ἰησοῦς Χριστός χθές καί σήμερον ὁ αὐτός καί εἰς τούς αἰῶνας» .

Ὁ εὐσεβής Κρητικός λαός εἶχε ἀκόμη μιά θαυμάσια πνευματική ἐμπειρία, μέσα ἀπό τήν πανορθόδοξη προσκυνηματική πορεία τοῦ Πατριάρχου μετά τῶν Προκαθημένων Ὁροδόξων Ἐκκλησιῶν στά ἴχνη τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, τόν Ὀκτώβριο τοῦ 2008, νά ἀνατρέξει καί πάλι στά ζώπυρα τῆς πατρώας πίστεως του, νά θυμηθεῖ τήν Ἀποστολική παράδοσή του, νά ἐνσκύψει στό βάθος τοῦ χρόνου καί νά ἀνεύρει τά σπέρματα τοῦ Εὐαγγελικοῦ λόγου, ὅπως τοῦ τά ἐδίδαξαν οἱ δύο μεγάλοι Ἀπόστολοι στήν Μεγαλόνησο, ὁ Παῦλος καί ὁ Τίτος. Κατά τήν ὁμιλία Του στό Ἡράκλειο, καί πρίν μεταβεῖ στούς Καλούς Λιμένες, ὁ περινούστατος οἰακοστροφός τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ.Βαρθολομαῖος τονίζει: «Ἡ ἀποστολική Ἐκκλησία τῆς Κρήτης, τοῖς ἀποστολικοῖς τούτοις παραγγέλμασι στοιχοῦσα ἀπαρεγκλίτως, ἀνεπτύχθη ταχέως καί ἐλειτούργησε πάντοτε κατά τό ἀποστολικόν ὑπόδειγμα, ὡς 'γνήσιον τέκνον κατά τήν πίστιν' τοῦ πνευματικοῦ 'πατρός' αὐτῆς, τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν Παύλου. Πράγματι, παρά τās ἀντιξόους συνθήκας καί τās μακράς δοκιμασίας αὐτῆς, διεφύλαξεν ἀλώβητον τήν ἀποστολικήν παρακαταθήκην τῆς πίστεως καί βιώνει αὐτήν εἰς τε τήν λειτουργικήν ἐμπειρίαν καί εἰς τήν κοινωνικήν διακονίαν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος αὐτῆς, ὑπό τήν πνευματικήν καθοδήγησιν πεφωτισμένων ποιμένων καί λαμπρῶν κληρικῶν. Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία σεμνύνεται, διότι ἡ Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Κρήτης, ἀνήκουσα κανονικῶς εἰς τό ἀνά τήν οἰκουμένην ἐκκλησιαστικόν σῶμα τοῦ πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τιμᾷ τήν μητρικήν μέριμναν δι' ὀλοθύμου ἀφοσιώσεως καί τιμᾶται διά τῆς οἰκουμενικῆς ἀναφορᾶς τῆς πνευματικῆς της ἀκτινοβολίας» .

Ἄξιο μνείας καί ἀναφορᾶς ἡ πρωτοβουλία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐπί τῶν ἡμερῶν τοῦ θεοδωρήτου, πράγματι, καί σοφοῦ Πρωθιεράρχου του, ὅπως πρωτοστατεῖ σέ δράσεις καί πρωτοβουλίες ἤ, τίς ἐπιστηρίζει ἀνδρεῖα, προκειμένου νά «συνεγεῖρη τās συνειδήσεις τῶν λαῶν καί νά ὀδηγήσῃ τās κυβερνήσεις των... εἰς τήν λήψιν μέτρων, τά ὁποῖα θά περιορίζουν τά αἷτια τῆς ἐπικινδύνου ταύτης καταστάσεως, τῆς ἀλλοτριώσεως τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Ὡς ὑπόδειγμα δέ συμπεριφορᾶς καί πηγὴν ἐμπνεύσεως προέτεινε τό ἦθος τῆς

Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τό ὁποῖον διά τῆς λειτουργικῆς ζωῆς, ἡ ὁποία καθαγιάζει τήν κτίσιν, καί τῆς ἀσκητικῆς παραδόσεως, ἡ ὁποία περιορίζει εἰς τό ἄκρως ἀναγκαῖον τάς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τό φυσικόν του περιβάλλον, ἐπί αἰῶνας ἤδη διεμόρφωσε τήν δέουσαν στάσιν τοῦ ἀνθρώπου ἔναντι τῆς φύσεως», ὡς σημειώνει ὁ Παναγιώτατος σέ ὁμιλία Του εἰς τήν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν. Ἦδη ἀπό τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Δημητρίου, καθιερώθηκε ἡ 1η Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους, ὡς ἡμέρα προσευχῆς, μετά σχετικῆς ἀκολουθίας, γιά τήν προστασία τῆς δημιουργίας καί τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Πέραν τούτου, καί πρός κινητοποίηση καί τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὁ μόλις νεοεκλεγείς στόν Οἰκουμενικό Θρόνο Πατριάρχης Βαρθολομαῖος συγκάλεσε Πανορθόδοξο Συνέδριο γιά τήν προστασία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος στήν Ὁρθόδοξο Ἀκαδημία Κρήτης, ἀπό 5 ἕως 12 Νοεμβρίου 1991, μέ τήν παρουσία καί τοῦ Πρίγκηπα Φιλίππου τοῦ Ἐδιμβούργου, ὡς Προέδρου τοῦ Ταμείου Προστασίας γιά τή φύση (WWF). Στή συνέχεια, μέ Πατριαρχική καί πάλι πρωτοβουλία, πραγματοποιεῖται στή Θεολογική Σχολή τῆς Χάλκης σειρά Οἰκολογικῶν Σεμιναρίων, ἐνῶ τό 1999 ἱδρύεται τό Οἰκολογικό Ἰνστιτούτο τῆς Χάλκης, ὡς ἐπίσης καί τό Ἰνστιτούτο Θεολογίας καί Οἰκολογίας εἰς τήν ΟΑΚ. Ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διοργανώνεται σειρά διεθνῶν ἐν πλῶ Συμποσίων στούς μεγαλύτερους ὑδάτινους ὄγκους τοῦ κόσμου (Μεσόγειος, Μαύρη θάλασσα, Δούναβης, Ἀδριατική, Βαλτική, Ἀμαζόνιος, Ἀρκτική, Μιסיσιπῆς), ἐνῶ ἀναπτύσσονται ἔμπρακτες πρωτοβουλίες προώθησης βιολογικῆς καλλιέργειας καί κτηνοτροφίας σέ ἱερές Μονές καί γιά οἰκολογική δασική διαχείριση τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους.

Τό πρόβλημα ἀπασχόλησε καί τήν Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας σημειώνοντας χαρακτηριστικά στό Μήνυμά Της: «...Ἡ σημερινή οἰκολογική κρίση εἶναι προφανές ὅτι ὀφείλεται σέ πνευματικά καί ἠθικά αἵτια. Οἱ ρίζες τῆς συνδέονται μέ τήν πλεονεξία, τήν ἀπληστία καί τόν ἐγωισμό, πού ὀδηγοῦν στήν ἀλόγιστη χρήση τῶν φυσικῶν πόρων, τήν ἐπιβάρυνση τῆς ἀτμόσφαιρας μέ ζημιόγόνους ρύπους καί τήν κλιματική ἀλλαγῆ. Ἡ χριστιανική ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος ἀπαιτεῖ μετάνοια γιά τίς καταχρήσεις, ἐγκράτεια καί ἀσκητικό ἦθος, πού ἀποτελοῦν ἀντίδοτο στήν ὑπερκατανάλωση, συγχρόνως δέ, καλλιέργεια στόν ἄνθρωπο τῆς συνειδήσεως ὅτι εἶναι 'οἰκονόμος', καί ὄχι κάτοχος τῆς δημιουργίας» .

Ὁ «πράσινος» Πατριάρχης, ὅπως δικαίως ἀποκαλεῖται ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος γιά τήν πρωτοπορία Του στή διάσωση τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καί τήν εὐαισθητοποίηση στίς συνέπειες τῆς κλιματικῆς ἀλλαγῆς, δέν θά μπορούσε νά μείνει ἀδιάφορος ἐνώπιον φαινομένων βίας, καταπάτησης ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ἀνισότητος, διακρίσεων, κοινωνικῆς ἀδικίας, ἀνελευθερίας καί εὐτελισμοῦ τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας. Ἐκφράζοντας τό φιλόνητο καί αἰώνιο μήνυμα τῆς Ἐκκλησίας γιά τήν προώθηση τῆς ἀδελφοσύνης καί τῆς ἀλληλεγγύης,

ἀγωνίζεται σθεναρώς γιά τό σεβασμό τῆς ιερότητος τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς ἄνευ διακρίσεων. Ἀπάντησι στήν ἀπορία δίδει ὁ ἀκαδημαϊκός καί ἀκτιβιστής γιά τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα Ἰαριελ Ντόρφμαν: «Μερικὲς φορές εἶναι σωστὸ νὰ ὀνειρεύεσαι τὸ ἀδύνατο, νὰ ζητᾶς τὸ ἀδύνατο, νὰ κράζης γιά τὸ ἀδύνατο. Ὑπάρχει ἡ πιθανότητα ἡ ἱστορία νὰ ἀκούη. Ὑπάρχει ἡ πιθανότητα ἡ ἱστορία νὰ ἀπαντήσῃ» . Καὶ στὸν Βαρθολομαῖο ἡ ἱστορία καὶ ἄκουσε καὶ ἀπάντησε, καταλήγει!

Μέσα σέ αὐτό τό πλαίσιο ἐντάσσονται καί οἱ συνεχεῖς προσπάθειες τοῦ Πατριάρχου γιά τὴν συνέχιση τοῦ διεκκλησιαστικοῦ καὶ διαθρησκειακοῦ διαλόγου. Μέσα ἀπὸ τοὺς διαλόγους αὐτοὺς ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία βηματίζει πρὸς τὴ συνάντηση τοῦ ἄλλου γιά νὰ ξεπεραστοῦν οἱ ὅποιες δυσπιστίες, νὰ ἐδραιωθεῖ ὁ ἀλληλοσεβασμὸς καὶ νὰ ἀποφευχθοῦν, στό ὄνομα τῆς ὅποιας θρησκείας, ἀκραῖες καταστάσεις καὶ συμπεριφορές . Πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτό, ὁ Ἡγούμενος τῆς Ὁρθοδοξίας βρέθηκε δύο φορές στήν Κρήτη, στήν Ὁρθόδοξο Ἀκαδημία Κρήτης, στό Κολυμπάρι. Τὴν πρώτη φορά στίς 7 Ὀκτωβρίου 2009, γιά νὰ κηρύξει τὴν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς Ὀλομέλειας τῆς Ἐπιτροπῆς «Πίστις καὶ Τάξις», καὶ στίς 3 Σεπτεμβρίου 2012, προσκεκλημένος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, γιά νὰ παρευρεθεῖ στίς ἐργασίες τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συμβουλίου. Ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος εὐρισκόμενος σέ διεθνή Βήματα καὶ Κοινοβούλια κρατῶν ἀπευθύνει ἔκκληση πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τοῦ κόσμου αὐτοῦ νὰ σεβαστοῦν τὴν ἀξία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου ὅπου γῆς, καὶ νὰ σταματήσουν οἱ βιαιότητες. Ἡ ἀγωνία Του αὐτῆ, ὅπως καὶ ὄλων τῶν Προκαθημένων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πού ἔλαβαν μέρος στήν Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, δέν θὰ μπορούσε νὰ ἀπουσιάζει στά ὑπὸ συζήτηση θέματα, ὅπως ἄλλωστε διατυπώνεται ζωηρά στό Μήνυμα τῆς Συνόδου: «[...] 9) Ἀπέναντι στήν ἰσοπεδωτικὴ καὶ ἀπρόσωπη ὁμογενοποίηση, ἡ ὁποία προωθεῖται μέ ποικίλους τρόπους, ἡ Ὁρθοδοξία διακηρύττει τὸν σεβασμὸ στήν ἰδιοπροσωπία ἀνθρώπων καὶ λαῶν. Ἀντιτίθεται στήν αὐτονόμηση τῆς οἰκονομίας ἀπὸ τίς βασικὲς ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου καὶ στήν μετατροπὴ τῆς σέ αὐτοσκοπὸ. Ἡ πρόοδος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους δέν συνδέεται μόνο μέ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου ἢ μέ τὴν πρόοδο τῆς οἰκονομίας εἰς βάρος τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν.10) Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δέν ἀναμειγνύεται στήν πολιτική. Ὁ λόγος τῆς παραμένει διακριτὸς ἀλλὰ καὶ προφητικὸς, ὡς ὀφειλετικὴ παρέμβαση ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου. Τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα βρίσκονται σήμερα στό κέντρο τῆς πολιτικῆς ὡς ἀπάντηση στίς σύγχρονες κοινωνικὲς καὶ πολιτικὲς κρίσεις καὶ ἀνατροπές, ἀποβλέποντας στήν προστασία τοῦ πολίτη ἀπὸ τὴν αὐθαιρεσία τοῦ κράτους. Ἡ Ἐκκλησία μας προσθέτει ἐπίσης τίς ὑποχρεώσεις καὶ εὐθύνες τῶν πολιτῶν καὶ τὴν ἀνάγκη συνεχοῦς αὐτοκριτικῆς πολιτικῶν καὶ πολιτῶν πρὸς οὐσιαστικὴ βελτίωση τῆς κοινωνίας. Καὶ κυρίως τονίζει, ὅτι τό ὀρθόδοξο δέον περὶ ἀνθρώπου ὑπερβαίνει τὸν ὀρίζοντα τῶν καθιερωμένων ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ὅτι ‘μείζων πάντων’ εἶναι ἡ ἀγάπη, ὅπως τὴν ἀποκάλυψε ὁ Χριστὸς καὶ τὴν βίωσαν ὅσοι πιστὰ Τὸν ἀκολούθησαν. Ἐπιμένει ἀκόμη

ὅτι θεμελιώδεις δικαίωμα εἶναι καί ἡ προστασία τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, δηλαδή τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, τῆς πίστεως, τῆς λατρείας καί ὄλων τῶν ἀτομικῶν καί συλλογικῶν ἐκφράσεων αὐτῆς, συμπεριλαμβανομένου καί τοῦ δικαιώματος κάθε πιστοῦ καί κάθε θρησκευτικῆς κοινότητος νά τελοῦν ἐλεύθερα ἀπό κάθε κρατική παρέμβαση τά θρησκευτικά τους καθήκοντα, ὡς καί τό δικαίωμα τῆς δημόσιας διδασκαλίας τῆς θρησκείας.[...]».

Ἐκλεκτή συμπανηγυρίζουσα ὁμύγηρις. Τά ὅσα, ἐν συντομία καί διά τήν οἰκονομία τοῦ χρόνου, ἐξετέθησαν παραπάνω, δέν ἀποτελοῦν παρά μόνο ἓνα μικρό – ἐλάχιστο δείγμα τῶν πολυσχιδῶν καί ἀμέτρων ἀγώνων τοῦ Πανσεβάστου ἡμῶν Πατρός καί Δεσπότη, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καί Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, γιά τήν ἀνάδειξη τῆς σημασίας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, καθῶς στήν προάσπιση καί διαφύλαξη τῆς ἱερότητας τοῦ προσώπου ἀνάλωσε τόν ἅπαντα βίον Του. Πολύ εὐστοχα, φρονοῦμε, ὁ καθηγητής Δελικωνσταντῆς καταγράφει αὐτή τήν ἀλήθεια: «Ὁ Πατριάρχης δέν σιῶπησε καί δέν σιωπᾷ ἀπέναντι στά φλέγοντα προβλήματα, ἀπέναντι στήν μισαλλοδοξία, τήν ἀδικία καί τήν ἀπανθρωπία τῆς βίας. Παραμένει ἄνθρωπος τῆς παράδοσης καί τῆς πρωτοπορίας, τῆς πράξης καί τοῦ λόγου, τῆς πραότητος καί τῆς ἀγωνιστικότητος, τῆς προσευχῆς καί τῆς ἀκαταπόνητης στράτευσης γιά τόν ἄνθρωπο καί τόν κόσμον του, ἄνθρωπος ὄχι μόνον τῶν μεγάλων ὁραμάτων, ἀλλά καί τῶν ρεαλιστικῶν ἐπιλογῶν. Ξέρει νά ἀκούη, σέ μιᾶ ἐποχή, ὅπου ἡ ἀκοή εἶναι ἡ χαμένη αἴσθησις. Φυλάσσει τόν τόπον, τὸ μαρτυρικὸ Φανάρι, ἀγιάζει τοὺς πιστοὺς, ἐμψυχώνει τὸ ποίμνιό του, μὲ ἰδιαίτερη μέριμνα γιά τήν νεολαία σέ δύσκολους καιρούς, ὑπερασπίζεται τὰ δίκαια τῆς Ῥωμοσύνης, ἀναλώνεται γιά τήν διάσωσι τῆς χριστιανικῆς κληρονομιάς στήν Μικρὰ Ἀσία, καί παράλληλα ταξιδεύει στά πέρατα τῆς γῆς, δίνοντας τήν καλὴ μαρτυρία τῆς ἀγάπης, τοῦ σεβασμοῦ τῆς διαφορετικότητος καί τοῦ οἰκουμενικοῦ πνεύματος, μὲ ἀξιοθαύμαστη ἀπήχησι. Διαλέγεται γιά τήν εἰρήνην καί τήν δικαιοσύνην μὲ πολιτικούς, μὲ τήν διανόησιν, μὲ ἐκπροσώπους τῆς κοινωνίας τῶν πολιτῶν, συζητᾷ μὲ τοὺς νέους καί τοὺς καθημερινοὺς ἀνθρώπους γιά τήν ἀλληλεγγύην μὲ τόν συνάνθρωπο καί γιά τήν προστασία τοῦ περιβάλλοντος».

Ἡμέρα μνήμης καί εὐχαριστίας λοιπόν ἡ σημερινή. Ἡμέρα προσευχῆς καί δοξολογίας. Ταπεινά καί καρδιακά συνενώνουμε τίς εὐχές καί τίς προσευχές μας, μετὰ πάντων ὑμῶν ὅπως Κύριος ὁ Θεός, διά πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου, πρώτου Ἐπισκόπου Κρήτης, χαρίζει υἱεὶαν ἀκλινη εἰς τόν Θεοπρόβλητον Πρωθιεράρχην τῆς Οἰκουμενικῆς Ὁρθοδοξίας, δύναμιν κραταιά, σοφία θεόπνευστη, κρίση διαυγῆ καί θάρρος ἀπαράμιλλον, ὥστε νά πρωτοστατεῖ εἰς τόν μαρτυρικόν, πλήν ἔκπαγλον, Θρόνον τοῦ Φαναρίου· νά αἶρη τόν σταυρὸν τῆς Πατριαρχείας Του, τόν σταυρὸν τῆς Ῥωμοσύνης· νά ἐμπνέει τόν σύγχρονον ἄνθρωπον, νά ἐξακολουθεῖ νά πηδαλιουχεῖ, ἐπὶ μακρόν, τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας καί νά σκέπει ὑπὸ τίς πτέρυγες Του τίς τιμημένες Ἐκκλησιαστικὰς ὑπ' Αὐτόν Ἐπαρχίας τοῦ ἀνά τόν

κόσμο Οικουμενικοῦ Θρόνου. Κατακλείομε τόν ἀπέριτο ἀλλά καρδιακό αὐτό λόγο μας, ἀντιδωροῦντες σεβαστικά καί εὐχαριστικά εἰς τόν Πατριάρχη μας διά τήν Πατρική Του μέριμνα, στοργή καί φροντίδα πρὸς τήν Ἐκκλησία τῆς Κρήτης, μέ τήν μαντινάδα πού ὁ Σύλλογος Ριζιτῶν «Η ΚΙΣΑΜΟΣ» τοῦ ἀφιέρωσε σέ πρόσφατη ἐπετειακή ἐκδήλωση πρὸς τιμήν Του, εἰς τήν Ὁρθόδοξο Ἀκαδημία Κρήτης.

Πνευματικέ μας Ἀρχηγέ στόν Ἅγιο το θρόνο

ἀπό τήν Κρήτη εὐχόμεσθε νά μήν σέ φθείρει ὁ χρόνος !».